

— Допоможи мені шукати!
Зникла моя сестра!
Ми домовлялися разом погратись,
а вона як у воду впала.
Отак весь час кудись зникає,
завжди доводиться шукати —
по всіх кутках і закутках,
по всіх усядах.





— Та не могла вона зайти далеко.
Не встигнеш оком кліпнути,
як знайдемо її.
Лишень скажи,
де краще нам шукати.

— Вона страшенно любить цей твій сад.
І може поміж грушами й пташками
просиджувати день у день.
Тож починаймо тут!

Коли б ти знав, як любить вона птахів.
Як слухає щоранку
спів і щебет.
Вона мені казала,
що розуміє кожне їхнє слово.
Мовляв, вони співають — як говорять.
Ти думаєш, це правда?

— Та, може й, правда.
Буває, вигадку і правду
нелегко розпізнати.

